

عنوان مقاله:

نقش ارتقاء کیفیت محیط زندگی و یادگیری در پرورش جسمی و روانی کودکان بی سرپرست

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی عمران ، معماری و مدیریت توسعه شهری در ایران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

رضا نواب - دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی نیشابور

شهاب عباس زاده - دانشیار دانشگاه حکیم سبزواری

خلاصه مقاله:

کودکان به سبب محدودیت های جسمی و روانی خود به اجبار تابع شرایط محیطی هستند، حال بهبود شرایط محیطی که کودک در آن زندگی می کند می تواند حس کنجکاوی را در او تقویت سازد و در میان این محیط ها، فضاهای مختص کودکان اهمیت ویژه ای دارند؛ زیرا این فضاها بخش عمده ای از زمان و محیط زندگی کودکان را به خود اختصاص می دهند و می توانند نیازهای اجتماعی و فردی آنها را برآورده سازند، علی الخصوص زمانی که کودک بدون سرپرست نیز باشد، که در این شرایط ویژه، توجه به این مسئله مهم تر بنظر می رسد. بنابراین ارتقاء کیفیت این فضاها می تواند در سلامت و رشد قوای جسمی و روانی، آموزش، خلاقیت کودکان (بخصوص کودکان بی سرپرست) تاثیر بسزایی داشته باشد. با توجه به این موضوع، این مقاله در نظر دارد که محیط زندگی مطلوب برای کودکان بی سرپرست را با توجه به رشد جسمی و شخصیتی کودک بررسی نماید. در این پژوهش از روش توصیفی تحلیلی و اسناد کتابخانه ای بهره برده و با توجه به مطالب ذکر شده، راهکارهایی نیز ارائه می گردد.

کلمات کلیدی:

کودکان بی سرپرست، محیط، طراحی فضا، شکل گیری شخصیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/973721>

